

ПИСМО ОТЪ ЛИПСКО,

или

*Жалоба, и ревность къ Родолюбію одного
младаго Болгарина, къ своему Пріятелю
въ Парижъ.*

Любезный Друзе!

Исполненъ съ голема ревность и жаль
зарадъ лыбезношо ни опечештво, понеже
удаленъ опъ него въ шолко разшояніе,
гдѣшо ме раздѣляванъ множештво предѣли,
горы и рѣки, не можемъ да разберемъ въ ка-
ково сосшояніе се намерува, и каковъ успѣхъ
въ образованіешо си до сега е спарило, има
ли на всекаде училища, има ли досшойны
учишели, има ли родолюбивы предшояше-
ли, и найпосле има ли ревностны пасшыри,
коино бы насшавляли духовныше свои чада
на добродѣшель, ушѣшавали бы ги въ не-
щасшношо имъ положеніе, и пригощовляли
бы поне душыше имъ за вѣчно блаженство,
коешо е едина надежда на всичкише ни пра-
вославны.

И понеже немамъ никаково удовлешвори-
шешно извѣстіе, нисувамъ на шебе, любезный